

מעריך שיעור
מגישים: יהונתן ורינה

2. רציונל:

המטרה של השיעורים היא הפחתת הדעות הקדומות ומפגש עם תרבויות שונות לשני הצדדים, היהודים והערבים.

3. הנושא:

שיקוף והשתקפות של האני בראי האחר-יהודים וערבים.

4. בחרנו בנושא זה כי:

מפגשי המורים היהודים והערבים העלו בפנינו הרבה תהיות ושאלות לגבי היהודים והערבים: חילוקי הדעת/ אי הכרות לעומק / הגוון של האוכלוסייה עצמה/דעות שונות בתוך אותה קבוצה.

מורים בעלי תפקיד חשוב מאד בחברה. המובילים למנהיגי העתיד. בידם הופקד הייצור הקטן הכי נאיבי אשר מפסלים אותו בין כותלי בית הספר ובאחריותם של המורים.

משיחות משותפות שמנו לב שישנה עבודה רבה וחייבים להתחיל מהגיל הכי צעיר שאפשר. ובכן, הדגש שלנו לחשוף את התלמידים מגיל צעיר ליהודי/ערבי שפגשו מרחוק..

לקרב לתלמידים את העולם של היהודי/ערבי ויוכלו להעלות שאלות ולבחון דעות שיש להם. לאמת או לפסול אמירות וסטיגמות.

לפותח את כל הפצעים הפנימיים אם יש לתלמידים כלפי ציבור רחב דרך העלאת שאלות וחקירתן.

כתלמידים. איך הם רואים את האחר? האם האחר הוא דומה? שונה?

הם קיים מכנה משותף?

אפשר לשנות את המשקפיים ולראות אותו בצורה אחרת?

האם כולנו אותו הדבר?

5. עזרים:

הספר : אוזו ומוזו מכפר קאקארזו

מוזיקה וסרט יוטיוב

איורים של הסיפור המקורי

מחשבים

כלי כתיבה וציור

6. פירוט:

שיעור ראשון -

המטרה של השיעור הראשון היא לדבר על הקונפליקט מבלי לגלות לילדים שאנחנו מדברים על הקונפליקט שלנו.

בשלב ראשון אנחנו קוראים את הספר אוזו ומוזו מכפר קקרוזו.

לאחר קריאת הספר אנחנו חושבים איך היו יכולים הדמויות להימנע מכניסה לסכסוך ובזכות מה נפתר הסיכסוך.

לאחר החשיבה של הילדים על שאלות אלו, נשאל את הילדים האם הם מכירים בחיים שלהם סכסוכים שלהם או של ההורים שלהם, או של המדינה שלהם, זה יכול להיות בכל מעגל שלהם, גדול או קטן.

נבקש מהילדים לכתוב מכתב ובו הם מייעצים לעצמם, כל אחד על הסכסוך שלו, כיצד צריך לנהוג על מנת לשפר את המצב.

נסביר כמובן לילדים שככל שהסכסוך יותר קטן ויותר קרוב אלי, יש לי יותר השפעה על פתרונו, אך כשמדובר במדינה, אנחנו יכולים לחשוב בגדול על מה אפשר לעשות לשיפור המצב אפילו אם המצב לא ישתנה בן לילה.

את השיעור נסיים במכתב של הילדים ובדיון על המכתבים. נראה גם מי מבין הילדים כתב על סכסוך במעגל הקרוב ומי במעגלים יותר רחוקים.

כמובן שלא חייבים לשתף כל אחד בסכסוך שלו. יש ילדים שעלולים להביא מהבית סכסוכים רגישים ולכן אנחנו נהיה רגישים לעניין.

שיעור 2-

השיעור השני הוא שיעור אסוסיאציות ודעות קדומות -

בשלב הראשון - נכתוב על הלוח "יהודים" או "ערבים", בהתאמה. בכיתה של יהונתן יכתב ערים ואצל רינה נכתוב "יהודים".

נאמר לילדים לומר כל מה שמתקשר להם עם המילה הכתובה על הלוח. הילדים יעלו רעיונות והקשרים שונים למילה הכתובה.

בשלב השני נשחק משחק חפצים -

החפצים הדרושים -

תנ"ך, קוראן, אבן, מקל, עכבר של מחשב, מחברת, תיק בית ספר של ילדים, גלויה, קופסת אוכל סיני, מטוס צעצוע, כמה מטבעות כסף, חולצה של קבוצת ברצלונה, ספר הלכה בערבית (של המשפחה של יהונתן מטוניס), סינר מטבח, מפתח שוודי, דיסק של שרית חדד, דיסק של ננסי עג'ראם.

הילדים יצטרכו למיין את החפצים לקבוצות. על הילדים להחליט איזה חפץ שייך יותר ליהודים ואיזה חפץ שייך יותר לערבים.

המיון של החפצים יעורר דיון בכיתה שאין לנו עניין לסיים אותו, בתור מורים, אלא בעיקר לעורר את הדיון ולראות לאן נושבות הרוחות.

שיעור 3 - השיעור השלישי מחולק לשני חלקים:

השיעור הוא מכתבים. בחלק הראשון שולחים מכתבים, ולאחר כשבוע, בחלק השני קוראים מכתבים.

חצי שיעור ראשון -

הילדים יכתבו מכתבים לילדים מבית הספר השני, הערבים ליהודים והיהודים לערבים.

לפני כתיבת המכתבים ננהל עם הילדים שיח לגבי מה הם היו מעוניינים לדעת על התרבות האחרת ועל החיים של הילדים שם.

חצי שיעור שני -

בחצי השיעור השני (שנעשה אותו לאחר כשבוע, אחרי שהמכתבים יחזרו עם תשובות מבית הספר השני) הילדים יקראו את המכתבים וישתפו בתחושות שלהם ובדברים שהפתיעו אותם לגלות.

שיעור 4 :

נחבר בין הספר למציאות דרך מכתבים שקבלו וקראו מהילדים בצד השני.. ניתן כמה שאלות ובקשות לסיעור מוחות

א. כתבו סוף אחר לסיפור.

ב. המשיכו את הסיפור מהנקודה בה האחים רבים.

ג. כתבו דף מיומנו של אוזו או של מוזו.

ד. כתבו סיפור או חיבור שותרתו: פתרון מחלוקות בדרכי שלום.

ה. עצבו כרזה בעקבות הסיפור הקוראת לפתור מחלוקות בדרכי גישור ושלום.

שלב ג:

דיווח על המשימה.

1 .

התקשורת ביננו בבניית התכנית זרמה באופן טבעי. שנינו מכירים את העולם של האחר די טוב. מדברים את השפה של הצד השני באופן שוטף. מכירים את העולם הרוחני של האחר והיה לנו מאד חשוב לגשר בין העולמות שאני באים מהם בכדי שיכירו כמונו את הצד השני.

היה לנו חשוב מאד לחבר את הצדדים. כמו כן. באנו עם רצון עז ליצור עולם יותר מתוקן מנקודת הראות שלנו. לטענתנו, היכרות עמוקה שוברת כל מחסום.

הסכמנו שנתחיל במידע. תיקון דעות קדומות ויצירת בסיס נכון של הדברות יכולה להביא את התלמידים לחקירה נכונה יותר והגונה עד כמה שאפשר כלפי הצד השני.

2 .

הפעילות הייתה צריכה הכנה טובה בבתי הספר שלנו, הסכמת ההנהלה והעברת הסכמה של ההורים. שיתוף פעולה מלא עם ועד ההורים והמורים. בכדי להצליח היה לנו חשוב לבחור ימים ושעות מתאימים לתלמידים.

בבית חולים היה קושי להחליט על שכבת גיל. לבסוף בחרנו שכבת גיל מקבילה לבית הספר היהודי ותרגמנו את החומר לשפה הערבית.

חשוב לציין העבודה המשותפת שלנו הייתה מאד חשובה. העלינו רשמים על איך היה השיעור ומה הקשיים הפנימיים שלנו איך הרגשנו כלפי כל המהלך שלא תמיד היה לנו מספיק אומץ להעביר אותם לסביבת העמיתים בעבודה.

תמיד התייעצנו בבניית תכנית ההמשך והצעדים הבאים בכדי להשיג את המטרה הדרך לא הייתה קלה אך היתה שווה מאד ומאתגרת.

במהלך העבודה והשיעורים היו חלק מהתלמידים אשר הגיבו בחוסר רצון להשתתף או מהצד השני היו תלמידים שרצו לפגוש את התלמידים שכתבו להם מכתבים והתעניינו בעולמם ושאלו הרבה שאלות אחרי השיעורים באופן פרטני אודות היהודי/ערבי הלא מוכר להם.

שינויי המחשבה ההתחלתי מסטיגמות חשוכות לאמירות יותר אנושיות וחקרניות לגבי הצד השני. נתנו לנו הרבה זריקות מרץ ועידוד בכדי לחשוב על שיתוף פעולה עתידי כמו פעולות התנדבותיות משותפות בין שני הצדדים.

המורה יהונתן דובר העברית מוכן להתנדב במקום העבודה של המורה רינה דוברת הערבית.